

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200932
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3619200932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovcej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu: S. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XXX, zast. JUDr. Stanislavom Pavlom, PhD., advokátom so sídlom Šancová 58, Bratislava, IČO: 42 171 067, proti žalovaným: 1/ S.P. AUTO s.r.o., so sídlom Malá Okružná 28/933, Partizánske, IČO: 44 132 930, a 2/ K. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. XX, o zaplatenie 4.157 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 30. novembra 2020, č.k. 6C/34/2019-110, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania, každému v rozsahu 100 %, vo výške, o ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 4.157 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobca sa domáhal náhrady škody spôsobenej trestným činom. Žalovaný 2/ bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 8.4.2015, sp. zn. 2T/8/2015, uznaný za vinného z prečinu podvodu, ktorý spáchal tým, že uviedol do omylu spoločníkov spoločnosti JUMAPERT s.r.o. pri kúpe motorového vozidla, keď úmyselne zamlčal skutočnú najazdenú hodnotu kilometrov, v dôsledku čoho zaplatili kupujúci kúpnu cenu, ktorá nezodpovedala počtu najazdených kilometrov. Poškodená spoločnosť NPN - priemyselné lepidlá, s.r.o. v likvidácii bola so svojim nárokom odkázaná na civilné konanie. Žalovaný 2/ spôsobil škodu ako konateľ žalovaného 1/. Žalobca uviedol, že právnym nástupcom spoločnosti JUMAPERT, s.r.o. bola spoločnosť NPN - priemyselné lepidlá, s.r.o. v likvidácii, ktorá svoju pohľadávku z náhrady škody postúpila dňa 25.7.2016 na neho. Škoda bola spôsobená trestným činom žalovaného 2/ ako konateľa žalovaného 1/ podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 2/ bol uznaný vinným a odsúdený zo spáchania trestného činu, pričom v tom čase konal ako jediný konateľ žalovaného 1/. Pri určení výšky uplatnenej škody žalobca vychádzal z odborného vyjadrenia F. podľa ktorého bola reálna hodnota vozidla 7.243 eur. Vozidlo bolo v skutočnosti zakúpené za sumu 11.400 eur, rozdiel je v sume 4.157 eur, ktorý predstavuje žalovanú sumu.

3. Súd prvej inštancie po dokazovaní považoval za preukázané, že žalovaný 2/ ako konateľ žalovaného 1/ spáchal trestný čin tým, že uviedol do omylu spoločníkov spoločnosti JUMAPERT, s.r.o. ohľadne

vlastností kupovaného tovaru, motorového vozidla P. s počtom kilometrov na tachometri 138.728 km, pričom úmyselne zamlčal skutočnosť, o ktorej mal vedomosť, že došlo k zásahu do tachometra predávaného vozidla, čím došlo k zníženiu hodnoty ukazovateľa kilometrov o najmenej 351.601 km, vzhľadom k čomu kupujúci zaplatili bankovým prevodom na účet spoločnosti S.P. AUTO s.r.o. (žalovaného 1/) kúpnu cenu 11.400 eur, ktorá bola neoprávnene navýšená, čím bola podľa rozhodnutia v trestnom konaní spôsobená poškodenej spoločnosti JUMAPERT s.r.o. škoda vo výške 2.923 eur. Skutočnosťou, že bol spáchaný trestný čin a že ho spáchal práve žalovaný 2/, bol súd prvej inštancie v zmysle § 193 CSP viazaný a vychádzal z nej. Z trestného rozsudku vyplýva, že k spáchaniu trestného činu došlo 16.6.2011.

4. Uplatnený nárok aj súd prvej inštancie pokladal za nárok na náhradu škody. Jeho charakter je podľa súdu prvej inštancie daný tým, že vznikol zo vzťahu obchodnej spoločnosti JUMAPERT s.r.o. [neskôr podnikajúcej pod obchodným menom NPN - priemyselné lepidlá, s.r.o. (v likvidácii)] a žalovaného 1/, a to v dôsledku porušenia povinností pri uzatváraní kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo. Vo vzťahu k žalovanému 1/ ide teda o obchodnoprávny nárok na náhradu škody, vychádzajúci z § 373 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie zdôraznil, že hoci žalovaný 1/ ako právnická osoba nebol a nie je za konanie, za ktoré bol odsúdený žalovaný 2/, trestne zodpovedný, nemá to žiaden vplyv na jeho obchodnoprávnu zodpovednosť. Je pravdivé tvrdenie žalobcu, ktoré urobil prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 30.11.2020, že žalovaný 1/ nemal trestnú zodpovednosť, súd prvej inštancie však poukázal na to, že za svoje konanie (ku ktorému došlo prostredníctvom žalovaného 2/) mal zodpovednosť na základe iných právnych predpisov. Charakter záväzku vo vzťahu k žalovanému 2/ má iný pôvod, vychádza z trestného konania a z porušenia povinnosti žalovaného 2/ nekonať v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona. Právne vychádza z ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť žalovaného 2/ bola priamo vyslovená v právoplatnom odsudzujúcom rozsudku a súd prvej inštancie nemal dôvod o nej pochybovať.

5. Tieto východiská súd prvej inštancie považoval za dôležité pre posúdenie premlčania uplatneného nároku, keďže obaja žalovaní vzniesli námietku premlčania.

6. Keďže právny vzťah vychádza vo vzťahu k žalovanému 1/ a vo vzťahu k žalovanému 2/ z rôznych právnych predpisov, bolo potrebné podľa súdu prvej inštancie vo vzťahu ku každému z nich rozlične skúmať aj otázku premlčania uplatneného nároku.

7. Vo vzťahu k žalovanému 1/ súd prvej inštancie vychádzal pri posúdení dĺžky premlčacej doby z ustanovenia § 397 a § 398 Obchodného zákonníka. Premlčacia doba je 4-ročná (subjektívna), najdlhšie však 10-ročná (objektívna).

8. Začiatok plynutia premlčacej doby súd prvej inštancie posúdil podľa § 398 Obchodného zákonníka. Objektívna premlčacia doba začala plynúť 16.6.2011 a do podania žaloby (27.6.2019) neuplynula. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu. Na rozdiel od začiatku plynutia premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, tu nie je potrebná skutočná vedomosť poškodeného, ale postačí, že sa o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu, mohol dozvedieť. Poškodený (právny predchodca žalobcu) musel vedieť o tom, že mu vznikla škoda a kto mu škodu spôsobil už dňa 18.4.2013. Vtedy totiž podal trestné oznámenie, v ktorom popísal skutok, pri ktorom mu mala škoda vzniknúť, vrátane označenia osoby, ktorá mu mala škodu spôsobiť, a vrátane predloženia faktúry vystavenej žalovaným 1/, za ktorého konal žalovaný 2/. Premlčacia doba uplynula 4 roky po tomto dátume, teda 18.4.2017. V rámci jej plynutia si žalobca, resp. ani jeho právny predchodca, nárok proti žalovanému 1/ neuplatnili. Súd prvej inštancie pritom zdôraznil, že trestná (ne)zodpovednosť žalovaného 1/ je irelevantná, pretože žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi nič nebránilo uplatniť si nárok podaním žaloby v civilnom (obchodnom) spore. Ani prípadná obrana spočívajúca v tom, že v tom čase nemohol poškodený poznať výšku škody (bola ustálená v trestnom konaní) by neobstála, pretože poškodený sa ju mohol pri náležitej starostlivosti dozvedieť najneskôr pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ku ktorému došlo 27.1.2015. Premlčacia doba by v takom prípade uplynula 27.1.2019, pričom žaloba bola podaná až 27.6.2019. Aj pri takomto posúdení začiatku plynutia premlčacej doby by teda uplatnený nárok bol premlčaný.

9. V súlade s § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi premlčané právo proti žalovanému 1/ priznať, pretože žalovaný 1/ vzniesol v konaní procesne účinným spôsobom námietku premlčania.

10. Vo vzťahu k žalovanému 2/ súd prvej inštancie vychádzal pri posúdení dĺžky premlčacej doby z ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je 2-ročná (subjektívna), najdlhšie však 10-ročná (objektívna). Desaťročná premlčacia doba sa uplatní z dôvodu, že k škode došlo úmyselným trestným činom žalovaného 2/.

11. Ako v prípade zodpovednosti žalovaného 1/, ani v tomto prípade podľa súdu prvej inštancie neuplynula 10-ročná objektívna premlčacia doba. Skutok bol spáchaný 16.6.2011, žaloba bola podaná pred uplynutím desiatich rokov od tohto dátumu (27.6.2019). Bolo však potrebné skúmať plynutie a prípadné uplynutie subjektívnej premlčacej doby.

12. Súd prvej inštancie najskôr skúmal začiatok jej plynutia. Na rozdiel od obchodnoprávnej zodpovednosti za škodu, v prípade zodpovednosti podľa Občianskeho zákonníka nepostačuje možnosť, že sa poškodený o škodu mohol dozvedieť, ale je potrebné skúmať jeho skutočnú vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca, resp. jeho právny predchodca sa o tom, kto za škodu zodpovedá, objektívne dozvedeli v súvislosti s výsledkami trestného konania. Okamihom, kedy boli zrejme všetky zložky, o ktorých musel mať poškodený vedomosť pre prípad uplatnenia nároku na náhradu škody proti škodcovi, je okamih doručenia konečného rozhodnutia v trestnom konaní, proti ktorému už nebolo možné podať riadny opravný prostriedok. Už vtedy totiž s definitívnou platnosťou bola vyriešená otázka zodpovednosti za spôsobenú škodu a žalobca, respektíve jeho právny predchodca mali proti žalovanému 2/ podklad pre uplatnenie nároku na náhradu škody v civilnom konaní. Konečné rozhodnutie v trestnom konaní bolo doručené žalobcovi dňa 8.1.2016 a zástupcovi oprávnenému konať za poškodeného (za právneho predchodcu žalobcu) dňa 14.1.2016. Z dôkazov jednoznačne nevyplýva, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, avšak z oznámenia o postúpení na č.l. 14 implicitne vyplýva, že to nemohlo byť skôr, ako nadobudlo rozhodnutie v trestnom konaní právoplatnosť, pretože sa naň v oznámení odkazuje. Okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby preto súd ustálil na 14.1.2016, kedy bolo doručené konečné rozhodnutie v trestnom konaní poškodenému. Už vtedy mohol poškodený podať žalobu proti žalovanému 2/, pretože vedel, že mu bola spôsobená škoda i to, kto za ňu zodpovedá. Subjektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka mu uplynula 14.1.2018. Žalobu v rámci jej plynutia nepodal.

13. Súd prvej inštancie dodal, že aj keď by skúmal plynutie subjektívnej premlčacej doby osobitne len vo vzťahu k žalobcovi [ignorujúc, že je právnym nástupcom poškodeného (a ignorujúc ustanovenie § 111 Občianskeho zákonníka)], tak nepochybne 25.7.2016 už bol osobou, ktorá si mohla uplatniť nárok na náhradu škody (v oznámení o postúpení pohľadávky sa deklaruje, že bol v tom čase veriteľom) a vzhľadom na už skončené trestné konanie, v ktorom mu bolo doručené konečné rozhodnutie, vedel, že bola spôsobená poškodenému škoda a kto za ňu zodpovedá. Aj počítajúc od 25.7.2016 by bol uplatnený nárok premlčaný, pretože subjektívna premlčacia doba by uplynula 25.7.2018 a žaloba bola podaná až 27.6.2019. Vo vzťahu k žalovanému 2/ neobstojí tvrdenie žalobcu, že nevedel, kto za škodu zodpovedá, pretože konečné rozhodnutie v trestnom konaní jemu aj jeho právneho predchodcovi doručené bolo a trestnú zodpovednosť žalovaného 2/ z tohto rozhodnutia museli obaja poznať. Neobstojí ani poukaz na ochranu poškodeného 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, pretože v rámci jej plynutia plynula subjektívna 2-ročná premlčacia doba, uplynutím ktorej došlo k premlčaniu (bez ohľadu na to, že k uplynutiu objektívnej premlčacej doby nedošlo). Rovnako neobstojí ani tvrdenie, že nemal povinnosť informovať sa o právoplatnosti (a vykonateľnosti) trestného rozhodnutia, pretože skutočnosť, že uznesenie krajského súdu v trestnom konaní (proti ktorému nie je prípustná sťažnosť) je právoplatné vyplýva priamo zo zákona (z ustanovenia § 184 ods. 1 Trestného poriadku). Už v čase doručenia konečného (druhostupňového) rozhodnutia v trestnom konaní tak žalobca, respektíve jeho právny predchodca museli vedieť, že rozhodnutie v trestnom konaní je právoplatné [bez toho, že by sa na túto skutočnosť museli osobitne informovať, neznalosť zákona (Trestného poriadku) ich neospravedlňuje].

14. V súlade s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi premlčané právo proti žalovanému 2/, pretože žalovaný 2/ vzniesol v konaní procesne účinným spôsobom námietku premlčania.

15. Vzhľadom k premlčaniu uplatneného nároku súd prvej inštancie už nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími skutkovými tvrdeniami strán a ich právnym hodnotením. Hocako by ich totiž posúdil, nemohol by rozhodnúť inak, ako žalobu zamietnuť.

16. Súd prvej inštancie pri náhrade trov konania vychádzal z toho, že žalovaní boli v spore v celom rozsahu procesne úspešní, preto im (každému osobitne, keďže netvorili nerozlučné procesné spoločenstvo) priznal proti neúspešnému žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania.

17. V zákonnej lehote sa proti tomuto rozsudku odvolal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

18. Právne závery súdu prvej inštancie žalobca považoval za nesprávne, arbitrárne a v rozpore s ustálenou judikatúrou najvyšších súdnych autorít a doktrínou zaoberajúcou sa subjektívnou a objektívnou premlčacou lehotou v prípade náhrady škody spôsobenej úmyselne trestným činom. Podstatnou skutočnosťou je, že vzhľadom na začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty dňa 16.6.2011 do podania žaloby dňa 27.6.2019, táto neuplynula.

19. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich) a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba.

20. Žalobca uviedol, že nemá vedomosť o „škode“, v akej skutočnej výške by mu prináležala, ak súd v trestnej veci pri odsúdení žalovaného 2/ uviedol, že obžalovaný svojím konaním škodu spôsobil, no ako konateľ obchodnej spoločnosti a za škodu zodpovedá žalovaný 1/ minimálne v sume 2.923 eur, pričom si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody v adhéznom konaní v sume 11.400 eur. Podal žalobu na zaplatenie v sume 4.157 eur dňa 27.6.2019, kedy mal za to, že táto výška sumy je skutočná výška škody tak, ako ju odôvodnil v samotnej žalobe. Vedomosť poškodeného o škode a jej výške doposiaľ nie je preukázateľne ustálená k skúmaniu začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty.

21. Podľa názoru žalobcu vyznieva zmätočne, že hoci žalovaný 2/ bol odsúdený pre úmyselný trestný čin - prečin podvodu -, súd v trestnom konaní označil za zodpovedný subjekt za škodu žalovaného 1/, čo je pre naplnenie druhého znaku preukázania skutočnej vedomosti poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, veľmi náročné a problematické.

22. K posúdeniu preukázania skutočnej vedomosti poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, poukázal žalobca na rozhodnutie R 16/2014, podľa ktorého poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti.

23. K začatiu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nie je podľa mienky žalobcu splnený ani druhý prvok vedomosti poškodeného - o osobe, ktorá za škodu zodpovedá. Označil na strane žalovaných potenciálne zodpovedné subjekty z dôvodu procesnej opatrnosti, hoci doposiaľ si nevie urobiť dostatočný úsudok o tom, či zodpovedá za škodu žalovaný 2/ na základe odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní, alebo za škodu zodpovedá žalovaný 1/, hoci toto poznanie nemusí byť dané ani z rozhodnutia súdu, ktorý mal označiť zodpovednostný subjekt v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku. Žalobcu zároveň poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 519/2012 a sp. zn. 25 Cdo 61/2003.

24. Súd prvej inštancie nemal preukázateľne ustálený záver k zodpovednosti konkrétneho subjektu, teda vôbec sa nezaoberal ani len pasívnou vecnou legitímáciou a neskúmal ani druhý znak k preukázateľnej vedomosti poškodeného (žalobcu) vo vzťahu jeho poznania o osobe, ktorá za škodu zodpovedá. Z tohto pohľadu považoval žalobca rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné a za riadne neodôvodnené. Upozornil i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 82/2006. Vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle prezentovaných právne záväzných názorov Najvyššieho súdu SR, nakoľko subjektívna stránka

vedomosti poškodeného o škode (vyčíslená v peniazoch) nebola dostatočným spôsobom zo strany súdu ustálená a o zodpovedajúcom subjekte, t.j. ani pasívna vecná legitímácia nebola žiadnym spôsobom súdom určujúcim spôsobom ustálená a verifikovateľná.

25. Preto žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

26. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní 1/ a 2/ spoločným vyjadrením. So záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu sa stotožnili. Preto žiadali odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozhodnutia a o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

27. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

28. Žalobca odvolaním nesúhlasí s právnym posúdením súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku. Zastáva názor, že vedomosť poškodeného o škode a jej výške doposiaľ nie je preukázateľne ustálená k skúmaniu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Žalobca tvrdí, že neboli tak ustálené predpoklady k plynutiu subjektívnej premlčacej doby, a to o škode a kto za ňu zodpovedá.

29. S týmito odvolacími námietkami sa odvolací súd nestotožňuje.

30. Žalobca v odvolaní nereflektuje na rozdielne posudzovanie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vo vzťahu k žalovanému 1/ a vo vzťahu k žalovanému 2/ (keďže vo vzťahu k žalovanému 1/ súd prvej inštancie vychádzal o Obchodného zákonníka a vo vzťahu k žalovanému 2/ z Občianskeho zákonníka). Zastáva však presvedčenie, že v oboch prípadoch na počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je nutné preukázanie skutočnej vedomosti o škode a kto za ňu zodpovedá.

31. Tak tomu však nie je, nakoľko vo vzťahu k žalovanému 1/ bolo správne, ako to učinil súd prvej inštancie, aplikovať § 398 v spojení v § 397 Obchodného zákonníka, ktorý nevyžaduje skutočnú vedomosť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu, lež postačí i možnosť, kedy sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť (na rozdiel od Občianskeho zákonníka, kde len možnosť nestačí).

32. Preto vo vzťahu k žalovanému 1/ bol správne ustálený počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na okamih podania trestného oznámenia, t.j. dňa 18.4.2013. Už v tomto okamihu žalobca získal vedomosť o škode, pričom „dozvedieť sa o škode znamená, že sa poškodený dozvedel o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, že možno právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.4.2002, sp. zn. 33 Odo 477/2001). Nevyžaduje sa vedomosť o konkrétnej výške škody. Vyžaduje sa iba znalosť o konkrétnej ujme, ktorú už možno konkrétne vyčíslit' - a to napr. úsilím poškodeného, ktorý mohol využiť na tento účel i znalosti odborne spôsobilej osoby (napr. znalca), a následne si svoj nárok uplatniť súdnou cestou v rámci plynutia premlčacej doby. Argumentácia, podľa ktorej poškodený musí poznať konkrétnu výšku škody, neobstojí. Vlastným ľahostajným (resp. i účelovým) postojom, kedy by snaha poškodeného nesmerovala (napriek adekvátnej sume informácií o vzniku škody) k poznaniu (vyčísleniu) výšky škody (a následnému uplatneniu voči poškodenému), by totiž poškodený dosiahol oddialenie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. To je potrebné odmietnuť, nakoľko by sa tým poprel účel stanovenia počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby.

33. Rovnako v tomto čase získal poškodený vedomosť o osobe škodcu, nakoľko sám ju v tomto trestnom oznámení označil. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, „kedy získal informáciu, na ktorej základe si môže spraviť úsudok, ktorá konkrétna osoba je zodpovedná“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 13.11.2003, sp. zn. 25 Cdo 519/2002; zhodne rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 28.1.2004, sp. zn. 25 Cdo 61/2003). Pre počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa nevyžaduje získanie znalosti o osobe škodcu z hľadiska konkrétnych zodpovednostných právnych vzťahov. Postačí, ak poškodený disponuje informáciami, ktoré sú spôsobilé učiť záver o zodpovednosti konkrétnej osobe škodcu, teda nie ktoré priamo spôsobujú znalosť o konkrétnej osobe škodcu. V čase podania trestného oznámenia túto sumu informácií poškodený mal. Správne konštatoval súd prvej inštancie, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nastal dňa 18.4.2013 (okamih podania trestného oznámenia) a

subjektívna premlčacia doba (4-ročná podľa Obchodného zákonníka) uplynula dňa 18.4.2017. Žalobca podal žalobu voči žalovanému 1/ až dňa 27.6.2019, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/, správne súd prvej inštancie žalobu voči nemu zamietol.

34. I so zamietnutím žaloby voči žalovanému 2/ sa odvolací súd stotožňuje. Konečným rozhodnutím v trestnom konaní sa poškodený totiž dozvedel o škode a o osobe škodcu. Poškodenému bolo rozhodnutie z trestného konania doručené dňa 14.1.2016, pričom správne súd prvej inštancie konštatoval, že voči žalovanému 2/ bolo potrebné aplikovať § 106 Občianskeho zákonníka (pričom s týmto záverom žalobca odvolaním nepolemizuje). Dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 14.1.2018. Pri tomto právnom posúdení platí rovnaká argumentácia, ako bola prezentovaná vyššie voči žalovanému 1/ vo vzťahu k vedomosti (s výnimkou možnosti poznania osoby škodcu a škody) o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá - žalobca (jeho právny predchodca) mal doručením konečného rozhodnutia vedomosť o konkrétnej škode a o rovnako i sumu informácií, podľa ktorých si mohol urobiť záver o konkrétnej osobe škodcu. Vo svetle uvedeného neobstoja odvolacie námietky žalobcu.

35. Zároveň platí, že súd prvej inštancie nemal povinnosť ustáľovať konkrétnu výšku škody alebo konkrétneho škodcu, ako to v odvolaní naznačoval žalobca. Tento záver je podopretý i judikatúrou, podľa ktorej „pokiaľ je právo na náhradu škody premlčané, súd žalobu zamietne aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázaná zodpovednosť za škodu alebo výška škody“ (rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 29.10.2008, sp. zn. 4 Cdo 237/2007; totožne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.2.2011, sp. zn. 5 Cdo 265/2009, akcentujúce, že prioritne je nutné posúdiť námietku premlčania nároku, čo vedie k hospodárnosti konania).

36. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, nakoľko boli v odvolacom konaní plne úspešní. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).